

Vjernik

ISLAMSKI ČASOPIS



"O robovi Moji, koji ste se prema sebi ogrijesili, ne gubite nadu u Allāhovu milost! Vistinu, Allāh opršta sve grijehu, jer je On, doista, Onaj koji mnogo prašta i koji je milostiv." (Ez-Zumer, 53.)

Islamska zajednica Bošnjaka

Džemat Firdeus

2013-2017



„Namaz obavljen zajednički (u džematu) je vredniji od namaza pojedinca za dvadeset sedam puta.“ (El-Buhari i Muslim)

Edukativni islamski časopis Vjernik

63477 Maintal

Germany

Registracija: ISSN 2511-0772

Esselamu alejkum ve rahmetullahi ve berekatuhu

Islamski časopis "Vjernik" je islamsko - edukativnog karaktera na principima Kur'ana i Sunneta. Pored tema koje govore o ispravnom shvatanju ove uzvišene vjere, dio ovog časopisa je posvećen ženi i porodici u islamu, a ni naši najmalđi nisu zaboravljeni.

Cilj i svrha ovog časopisa jeste da'va ili pozivanje ljudi da obožavaju i potpuno se pokoravaju Allahu, Uzvišen je On, i da slijede sunnet Allahovog poslanika Muhammeda, sallallahu 'alejhi ve selleme, te da ustraju na tom putu.

Izdavač: Džemat FIRDEUS

Vrednik: A. Mujakić

Grafički dizajn: Azmir Amid

Naslovna strana:

E. Mujakić

U ovom broju pišu:

Prof. Sanin Musa

Kura hafiz. Admir Husić

Kemal Džomba

L-A. Mujakić

U ovaj projekat su uključeni članovi džemata Firdeus.

Ukoliko želite naručiti islamski časopis "Vjernik" kontaktirajte nas putem Email: Adismujačić@gmx.de , i vjernik stiže besplatno na vašu adresu.

Redakcija islamskog časopisa "Vjernik"

Esselamu alejkum!

U ovom broju čitate

Allahovo lijepo ime El-Kavij i El-Metin.....4

Čovjek koji srca nema.....7

Prva noć u kaburu.....9

Kucanje u drvo radi sreće i berićeta.....11

Četiri želje stanovnika džehennema.....12

Krvavi bijeljinski bajram.....13

Jesu li muslimano novi jevreji pred holokaust.....14

Kraljica svoga doma.....16

Blagodati mjeseca ramazana.....18

Biću hafiz (a).....20

Firdeus-Info21

Nuhova, a.s. lada.....22

Vjernik
ISLAMSKI ČASOPIS

EL-KAVI

EL-METİN

Allahova lijepa imena El-Kavijj i El-Metin

Značenje imena El-Kavijj i El-Metin u arapskom jeziku

Riječ kavijj dolazi od riječi kuvvet koja ima značenje snage, sile, vještine, moći vlasti, što je suprotno slabosti, nemoći i iscrpljivosti, i sl., dok riječ metin dolazi od glagola metune – jemtunu, koji ima značenje čvrstine, snage, jačine.

Značenje Allahovih lijepih imena El-Kavijj i El-Metin

Ibn Džerir et- Taberi, rahimehullahu teala, kaže: "Doista je Allah Kavijjun-Snažni, Onaj koga niko ne može savladati, Onaj čija se odredba ne može spriječiti, Njegova naredba i odredba sprovodi se nad stvorenjima, On žestoko kažnjava one koji nevjeruju u Njegove ajete i koji poriču Njegove dokaze." (Dzamiul-bejan) Zedždžadž kaže: "El-Kavijj je Allah, koji ima potpunu moć nad svim." (Tefsirul-Esma) Hatibi je rekao: "El-Kavijj ima značenje Svemoćnog, tj. Onoga koji ima potpunu snagu, pa Ga nikada ni u kojoj situaciji ne snalaze nemoć i slabost. Ukoliko stvorenje i ima pri sebi snagu i moć, oni su kod njega prolazni, a i u određenim situacijama manjkavi." (Še'nud-dua; Bejheki, El-Esma, El-I'tikad) Ibn Kesir, rahimehullahu teala, kaže: "El-Kavijj je Onaj koga niko ne može savladati, niti od Njega iko ne može pobjeći." (Tefsir)

Ibn Kutejba, rahimehullahu teala, za Allahovo lijepo ime El-Metin kaže: "Onaj koji posjeduje neizmjerno veliku snagu." (Garibul-hadis) Zedždžadž kaže: "El-Metin je Allah, čija snaga i moć dosežu vrhunac, potpuni su, daleko od svake manjkavosti." (Tefsirul-esma) Hattabi, rahimehullahu teala, kaže: "El-Metin je Allah, koji ima ogromnu snagu, Onaj čija snaga nikada ne prestaje, niti Ga u Njegovim djelima ikada snalaze tegoba, iscrpljenost i sustalnost." (Še'nud-dua)

Dakle, Uzvišeni Allah je El-Kavijj, El-Metin, Onaj koji posjeduje potpunu snagu i moć, a koje Ga nikada ne napuštaju, Njega nikada ne snalaze slabost, nemoć, iscrpljenost, niti Ga iko može savladati, kao ni Njegovu odredbu spriječiti, pa je svaka snaga ispod Njegove snage i zbog toga Njemu nije potreban pomoćnik ni ortak. Allahova snaga najbolje se ogleda u stvaranju sedam nebesa i zemalja, stvaranju Kursijja i Arša, i održavanju svega toga; pomaganju Svojih poslanika i vjernika, uništavanju prethodnih naroda i velikih zulumčara, opskrbljivanju svih stvorenja, činjenju onoga što On hoće.

Plodovi spoznaje Allahovih imena

- Kada saznaš da je Allah, tvoj Gospodar, Onaj koji je neizmjerno snažan, boj se svog Gospodara! Ne prilazi grijesima, već čini ono što On voli i čime je zadovoljan. Čini ono što te približava Njemu, Njegovoj podršci i pomoći. Znaj da ukoliko Ga budeš obožavao, On će ti biti zaštitnik, nakon čega ćeš i ti uživati snagu i ponos, i niko te neće moći učiniti poniženim. Stoga je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve selle, u dovi govorio: "*Innehu la juzillu men valejte! – Doista ne može biti ponižen onaj čiji si Ti zaštitnik!*" Hvali i spominji svoga Gospodara onako kako Ga je spominjao i Njegov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, o čemu nam kazuje naša majka Aiša, radijallahu anha: "Jedne večeri nisam pronašla Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, u postelji pored sebe, pa sam krenula da ga tražim svojom rukom, nakon čega je moja ruka napipala njegova stopala. Bio je na sedždi i govorio: 'Allahu moj utječem Ti se Tvojim zadovoljstvom od Tvoje srdžbe, Tvojim spasom od Tvoje kazne, utječem ti se Tobom od Tebe, i niko Te nemože pohvaliti kao što si Ti sam Sebe pohvalio!'" (Muslim)
- Jačaj svoj iman u Allaha tako što ćeš se posvetiti pokornosti Njemu. Ne zaboravi hadis Ebu Hurejre, radijallahu anhu, u kojem Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem kaže: "Snažni vjernik bolji je i Allahu draži od slabog vjernika. A u obojici ima dobra. Zalaži se za ono što ti koristii pomozi se Allahom, a ne budi slabić. Pa ako te zadesi neka nedaća, ne reci: 'Da sam uradio tako, bilo bi tako i tako', već reci: 'Allah je odredio što je htio', jer doista riječ 'da', otvara vrata šejtanu." (Muslim)
- Znaj da je sva snaga u Allaha, znaj da nema moći i snage osim uz Allaha. Znaj da ti nemaš snage ni moći ni za činjenje dobrih djela kao ni za ostavljanje loših djela osim uz Allaha. Zato često govorи: "La havle kuvvete illa billah!" Ebu Musa, radijallahu anhu, prenosi da je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, jednom prilikom upitao: "Hoćeš li da te uputim na riječi koje su jedna od džennetskih riznica?", a on je odgovorio: "Svakako, Allahov Poslaniče, za tebe bih dao svoga oca i svoju majku!" Tada mu je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem rekao: "La havle ve la kuvvete illa billah!" (Buhari i Muslim) Ebu Zerr, radijallahu anhu, pri povijeda: "Naredio mi je moj prisni prijatelj sedmero", pa je spomenuo: "i naredio mi je da mnogo izgovaram 'la havle ve la kuvvete illa billah', jer su one doista riznica ispod Arša." (Ahmed, Albani, hasen, Silsiletul-ehadisis-sahiha) Imam Nevevi, rahimehullahu teala, pojašnjava razlog toga, pa kaže: "Tim riječima iskazuje se predanost i prepuštanje Allahu, priznavanje poniznosti pred Njim." (Šerh Nevevi ala Sahihi Muslim)
- Kada saznaš da je Gospodar svemoguć, da može ono što drugi ne mogu, jer je On neizmjerno snažan i Onaj koji opskrbljuje Svoje robe svim potrebnim, onda se okreni Njemu. Predaj se svome Gospodaru, dozivaj Ga ponizno i skrušeno. Moli Ga da ti podari ono što je za tebe dobro. Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, u dovi bi priznavao: "Allahu moj, doista Ti ja predajem svoju dušu, prepuštam Ti svako svoje stanje, okrećem Ti svoje lice, jer nema pribježišta od Tebe osim kod Tebe. Ja vjerujem u Tvoga Poslanika kojeg si poslao i Tvoju Knjigu koju si objavio." (Albani, sahīh, Sahīhul-Džamīa)
- Imaj povjerenja u svog Gospodara i osloni se na Njega u svim svojim poslovima jer je On Silni, Snažni, pa se osloni na svoga Gospodara u svojoj opskrbi, jer je Uzvišeni Allah preuzeo na Sebe obavezu da će hraniti i tebe kao i sva druga stvorenja, kao što si čuo da o tome kaže: "**Allah je dobar prema robovima Svojim; On daje opskrbu kome hoće, i On je moćan i Silan.**" (Eš-Šura, 19)
- Znaj da se riznice svega nalaze kod Allaha, pa svako dobro i traži samo od Allaha, kako se navodi u hadisu Ibn Mesuda, radijallahu anu, koji kaže da je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi

ve sellem, u dovi govorio: "Allahu moj, ja Te molim za svako dobro, čije se riznice nalaze kod Tebe i utječem Ti se od svakog zla, čije se riznice nalaze kod tebe." (Albani, sahīh, Sahīhul-Džamia)

Oslini se na svoga Gospodara kada ti neko čini nepravdu, pomaži se Njime protiv svoga neprijatelja, Allah će zasigurno pomoći Svoje dobre robe, kako Allah i kaže: "Allah je zapisao: 'Zasigurno ću pobijediti Ja, i Moji poslanici!' Doista je Allah Snažni i Silni" (El-Mudžadela, 21); "Mi ćemo zasigurno pomoći Naše poslanike i one koji su vjerovali, pomoći ćemo ih i na dunjaluku i na Danu kada se podignu svjedoci." (El-Gafir, 51)

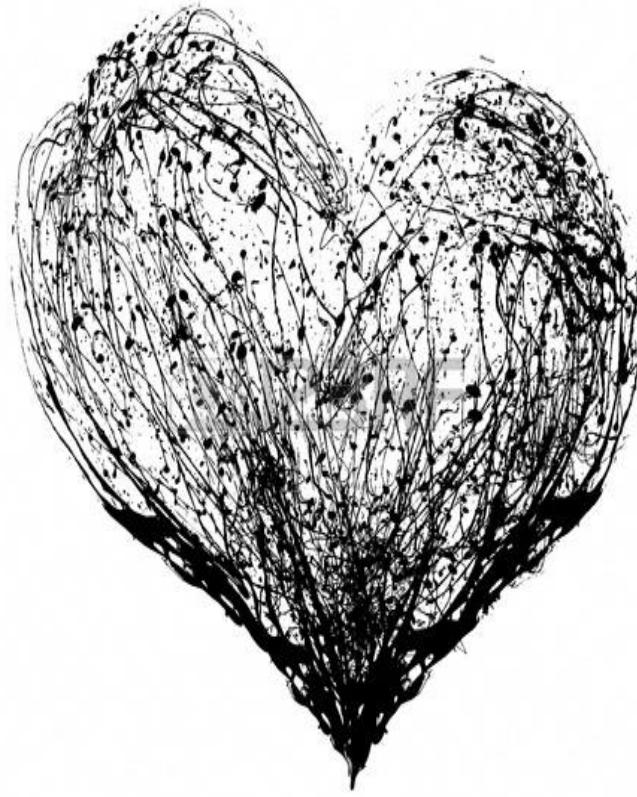
Ukoliko se iživljavaš nad ljudima, svoju snagu i moć demonstriraš nad njima, znaj da u Allahovo Knjizi postoji ajet u kojem Allah kaže: "**Zar oni ne znaju da je Allah, koji ih je stvorio, jači i snažniji od njih?!**" (El-Fussilet, 15) Zato se ostavi nasilja, pokaj se Allahu i vratu Mu se ponizno, traži halala za učinjenu nepravdu drugima.

- Odgovorne poslove ne daji onima koji nemaju snage da se nose s njima i koji nisu od povjerenja, jer Uzvišeni Allah kaže: "**Doista je najbolje da za posao unajmiš onoga koji je snažan i povjerljiv.**" (El-Kasas, 26) Isto tako, ako ti se bude povjeravao neki posao, a znaš da si slab za njega, ne prihvataj ga! Pojasni da nisi dostojan takvog posla. A naročito ukoliko si slabe duše i sklon prounevjeri. Dobro razmisli o svemu ovome!
- Ukoliko se nalaziš u slaboj finansijskoj situaciji, a slabe si duše, ne možeš da se suzdržiš od prounevjere, ne brini se o tuđim imecima, poput imetka jetima i njemu sličnih, slabih osoba, kao što je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao Ebu Zerru, radijallahu anhu: "O Ebu Zerru, ja te vidim slabim, a ja ti uistinu želim ono što želim i sebi, ne prihvataj se vođstva ni nad dvojicom ljudi i ne prihvataj na čuvanje imetak jetima." (Muslim)
- Iskoristi snagu svoga tijela, svoga znanja, pozicije i položaja u pokornosti Allahu i pozivanju Njemu. Pomaži Allahovu vjeru! Zar nisi čuo da će pobijediti Allah i Njegovi poslanici koji su pozivali Njemu!? Zar nisi čuo da će Allah pomoći one koji budu pomagali Njegovu vjeru!? Pomozi ih protiv onih koji ih uznenimiravaju, kako se navodi u hadisu Enesa, radijallahu anhu, da je Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem rekao: "Pomozi svoga brata bio on nasilnik ili da se njemu nasilje čini." Prisutni su upitali: "Allahov poslaniče, pomoći ćemo onoga kome se čini nasilje, ali kako da pomognemo nasilnika?" Odgovorio je: "Tako što ćete ga spriječiti da čini nasilje." (Buhari)
- Poduči se snažnim dokazima kako bi uzvratio na laži i potvore ateista i nevjernika, kao i sljedbenika strasti. Bori se protiv njih, šireći istinu i suzbijajući laž. Poduči se kur'anskim i sunnetskim principima i jasnim, neoborivim dokazima, pa ih koristi u odbrani vjere.

Sva hvala pripada samo Allahu, neka su salavati i selami na Allahovog poslanika Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem, na njegovu porodicu, sve ashabe i sve one koji ga dosljedno slijede do Sudnjega dana!

Izvor: El-Asr - Hajrudin Tahir Ahmetović prof.

Čovjek koji srca nema



Jedan mladić uputio je svom profesoru i odgajatelju, sljedeću poruku:

„Moj predvodnič, moj profesore, neka su na tebe mir, Allahova milost i Njegov blagoslov! Jesi li kad čuo za čovjeka koji nema srca? Izvinjavam se, ali ukoliko je srce samo ova mišićava gruda crvenog mesa koja prima i raspostire krv, pa čovjek ga nesumnjivo posjeduje, a dokaz za to jeste njegov život. No, ako se radi o dubokoj sentimentalnosti i osjećajnosti, profinjenom osjećaju i živom duhu, pa, o žalosti!! On munjevitim pogledom shvata precizne putokaze dobra isto kao i što može, pronicljivim bljeskom, dokučiti skrivene položaje ružnog. On čita moral čovjeka na njegovom licu gdje u dobroj mjeri pogodi kao i što na njeg ukazuje znakom ili pogoda gestikulacijom. I pored svega toga on srca nema! Nakon dugog odsustva, on sretne svog

bliskog druga, snažno mu prodrma ruku i čak ga zagrli, no, srce mu je kruto, ne zatreperi. On kliče ljudima: budite to i to, budite to i to..., pozivajući se na dokaz i potvrdu. No, srce je kameno, ne potresa se. On čuje radosnu vijest, te se nasmije, kao i tužnu vijest te se namršti. No, njegova radost i njegova tuga su nedjelotvorne, a srce mu je mirno i ne pokreće se. On iskaže nekome svoju ljubav ili svoju mržnju, a zatim se osvrne na svoje srce i nađe da je nijemo, ne govori. On stane u namazu i na njega se dobro koncentriše i prisebno čita Kur'an, a onda klanja i tečno uči... Kažu to je ganutnost i strahopoštovanje. No, kada preispita svoje srce, nađe da je gluho, nema strahopoštovanja, mada razumije. Ovo je istinski opis moj predvodnič. Ništa nisam uveličao, niti sam bilo šta oduzeo. Pa dali imaš snage da priznaš da je ovo srce kao i sva ostala srca? Dat mi je razum, ali mi je uzeto srce. I koliko god sam osjećao kako se moja misao rasplamsa, radi i živi, i potvrđuje svoje postojanje, uzaludno sam pokušavao to potvrditi svom srcu. I na kraju... Već ti je stigla vijest o čovjeku koji nema srca! To je mladić koji ti se zavjetovao na pokornost (dao prisegu), a ti od njega uzeo čvrst zavjet. Pa, raduje li te da jedan od tvojih vojnika živi bez srca? Možeš li mi ti oživjeti srce kako bi onome što govori jezik vjerovalo drhtajem, osjećajem i sviješću? Ovo je bolest jednog od tvojih vojnika, zaboljelo bi te kada bi znao koji je i zato je prikrio od tebe svoje ime kako bi te mogao obradovati svojim izlječenjem i razotkriti njegovo ime. Ves-selamu alejkum ve rahmetullahi ve berekatuhu!“

Od svog profesora dobio je sledeći odgovor:

„O brate moj! I na tebe neka su mir, Allahova milost i Njegov blagoslov... Pročitao sam tvoju poruku i duboko sam dirnut iskrenošću tvojih riječi, draži tvoje hrabrosti, profinjenosti tvoje budnosti i životom tvoga srca. O moj voljeni ahbabu, tvoje srce nije mrtvo, kao što tvrdiš za sebe, već si ti mladić čiste duše, dubokih i tananih osjećanja. Da nisi takav ti se nebi brinuo o sebi i nebi osudio svoj osjećaj. Ali, dalekosežnost tvoje uzvišene težnje i tvog

razboritog cilja čine te da minimiziraš veličinu svog života i tragaš za još većim i dubljim čuvstvima. Nema smetnje u tome, jer takav i trebaš biti. Ukorak s tobom krećem kroz ono što si tvrdio i idem kuda si i ti išao. Pokušat ću da ti ponudim neke savjete, ako ti budu od koristi i vidiš da će postupanje po njima dovesti do gašenja tvoje žeđi i biti lijek za tvoju bolest, pa neka je hvala Allahu na Njegovom darivanju



uspjeha! A ako to ne bude tako, radovat će me susret s tobom kako bi se međusobno potpomogli u dijagnosticiranju te bolesti i propisivanju lijeka. Druženje sa bogobojskim i pronicljivim, privrženost onima koji razmišljaju i pobožnjacima, kao i privrženost ovoj kategoriji među bogobojskim i čestitim čiji se razumi odlikuju mudrošću, njihova lica blješte nurom (svjetlošću), a njihove se grudi povećavaju spoznajom - a takvih je veoma malo - uspješan je lijek. Nastoj da među ovima imaš drugove kojima si privržen, kod kojih se zaklanjaš, s čijim je dušama povezana tvoja duša i s čim je životima povezan tvoj život, kako bi većinu svog slobodnog vremena provodio sa njima. A pripazi se glumaca! Tragaj za onim čije te stanje naprosto budi i podiže, čije te djelovanje upućuje na dobro (hajr), i kada god ih vidiš, ti se Allaha sjetiš. Ovako društvo je jedan od najkorisnijih lijekova jer narav (karakter) je kradljivac, a srce se povodi za srcem i duša crpi hranu od duše. Stoga, nastoj da sebi za druga nađeš nekog od ovih čestitih duša. Razmišljanje

i zikr (spominjanje Allaha) u trenucima čistoće i samoće, sašaptavanje (munadžat) sa Allahom i razmišljane o ovom čudesnom i prekrasnom svemiru, razotkrivanje tajne njegove ljepote i uzvišenosti kao i usmjerenje pogleda prema ovom srcu i jeziku, na tragovima ove zapanjujuće uzvišenosti i savršene mudrosti..., sve to, moj voljeni prijatelju, srce opskrbљuje životom, a dušu osvjetjava imanom (vjerom) i čvrstim ubjeđenjem (jekinom): '**U stvaranju nebesa i Zemlje i u izmjeni noći i dana zaista su znamenja za razumom obdarene.**' (Alu Imran, 190). Zatim, razmišljanje o ovoj ljudskoj zajednici (čovječanstvu), istraživanje razloga njegove tuge i njegove sreće, njegove propasti i njegovog uspjeha, obilaženje bolesnika, saosjećanje sa nesrećnicima u njihovoј tragediji, kao i spoznaja moralnih uzroka nastanka nesreće među ljudima, oličenih u nijekanju i nevjerstvu, nasilju i neprijateljstvu, sebičnosti i egoizmu te obmanjenosti ovim prolaznim stvarima..., sve su to udarci na strune srca koji ih preporađaju i oživljavaju iz njihovog mrtvila. Nastoj da tvoje prisustvo bude utjeha za tužne i saosjećanje za unesrećene jer ništa ne ostavlja dublji trag na osjećanja nego dobročinstvo učinjeno onome koji je u nevolji, ili izbavljanje onoga koji zapomaže, ili saosjećanje sa tužnim nesrećnikom! I nakon svega, moj voljeni prijatelju..., srca su u Allahovoј ruci i On ih okreće kako On hoće, stoga Mu se što više obraćaj dovoljno i moli da ti opskrbi srce životom, rasprostrani prsa imanom i da, Njegovom dobrotom i blagodati, izlije na tebe hladnoću istinske spoznaje (jekina). Odaberi za to trenutke kada se dova uslišava i trenutke u zoru, jer dova u zoru odapeta je strijela koja nezna stati nigdje osim kod Arša. I ja ne sumnjam da si ti iskren u svom cilju i u svojoj dovi. '**Allah prima samo od onih koji su dobri.**' (El-Maida, 27). Tvoj brat Hasan el Benna!"

Izvor: El-Asr - Halil ef. Makić

Prva noć u kaburu



Dvije su vrste noći koje čovjek živi. Noći koje provodi u svom domu i sa svojom porodicom. Sretan i obasut blagodatima, u raskošnom življenju, zdravlju i zadovoljstvu. Noći u kojima se raduje svojoj djeci i oni se njemu raduju.

A onda brzo dolazi noć u kojoj će ga posjetiti melek smrti. Ostavljen u kaburu, sam, bez igdje ikoga. Pa šta misliš kako će biti u toj noći, kada budeš spušten u kabur? Nema drugova i ahbaba, nema sijela, nema žene, nema djece i nema imetka na koje si navikao. „**Oni će poslije biti vraćeni Allahu, svome istinskom Gospodaru. Samo će se On pitati, i On će najbrže račun svidjeti.**“ (Al-Ana'am, 62. Ajet).

Prva noć u kaburu. Zbog nje učeni plaču. Pametni tuguju. Pišu knjige. Reći će čovjek: Kako da me djeca u ovom trenutku ostave? Zašto mi se roditelji ne odazivaju? Zar se život tek tako ugasi? Zar se tako odlazi? Zar da tako izgubim, sve u jednom trenutku!? Prijatelji će govoriti: Ne idi! A ima li dužeg puta na koji se ide od ovog? Ima li strašnije na koje se ide mjesa od ovog? Ima li tamnjeg mjesa od ovog? „**Kada nekom od njih smrt dođe, on uzvikne: Gospodaru moj, povrati me. Da uradim kakvo dobro u onom što sam ostavio! Nikada! To su riječi koje će se uzalud govoriti! Pred njim će prepreka biti sve do dana kada će oživljen biti.**“ (Mu'minun 99-100. Ajet). Nikada... Zar se sada preispituješ... Zar se sada kaješ... Zar si sada shvatio da trebaš ostaviti grijesenje...? Ti, koji si bježao od džamije, koji nisi spoznao zašto se namaz obavlja, koji si Kur'an zapostavlja, kršio Allahove propise, živio u grijehu, kršio ono što je Allah haramom učinio... Zar se sada kaješ? Gdje si prije bio?!

Bilježi se predaja u kojoj stoji da je došao Ebul A'tahije jednom vladaru koji je bio općinjen vlašću i slavom. Nije razmišljao niti imao na umu trenutak kada će biti spušten u kabur i prvu noć koju će u njemu provesti. Gradio je velike palate. Bilo je to u Bagdadu. Došao mu je jednog dana Ebul A'tahije, čestitao mu na uspjehu i svemu što je sagradio, a potom mu rekao u stihovima: Živi sigurno u ovim velikim zdanjima/Dobiješ ono što poželiš/Ujutro i navečer/Ali, kada duša zagrca/I iz prsa da izade poželi/Tada, zasigurno čes znati/Da si u očitoj zabludi bio./ Nakon ovih stihova, vladar je briznuo u

plač. Zato, pripremimo za sebe svjetlost u kaburu, a nećemo svjetlosti tamo imati osim sa vjerom i dobrim djelom.

U jednoj predaji se kaže da, dok je Poslanik a.s., bio u pohodu na Tebuk... Jedne noći je zaspao sa svojim ashabima. Ibn Mesu'd kaže: „ Ustao sam, pa sam pogledao u postelju Resulullah a.s., i nisam ga video da leži. Stavio sam ruku na njegovu postelju pa sam video da je hladna i da Resulullah nije tu. Potražio sam i Ebu Bekra i Omera, ali ih nisam našao. Potom sam ugledao svjetlost na mjestu gdje je bila krajnja granica muslimanske postrojbe. Otišao sam do tog mjeseta i ugledao iskopan kabur. Poslanik a.s., je bio sišao u njega. Bila je to dženaza. Ebu Bekr i Omer su nosili dženazu i spustili je Poslaniku a.s., a on ju je smjestio u kabur, zaplakao, okrenuo se prema kibli, podigao ruke i rekao: „Allahu, bio sam ja sa njim zadovoljan, pa budi i Ti“. Kaže Ibn Mesu'd: Tako mi Allaha, u tom trenutku sam poželio da sam ja na mjestu onog mejjita“.

Omer b. Abdul A'ziz je bio jedan od emevijskih prestolonasljednika. Dnevno je nekoliko puta mijenjao i oblačio novu odjeću. Zlato i srebro je bilo u njegovim rukama. Sluge i dvorci. Sve što bi poželio, bilo mu je na dohvrat ruke. Ali, kada je postao halifa i preuzeo odgovornost upravljanja nad muslimanima i državom, sve to je ostavio sjećajući se kabura, kaburskog života i prve noći u njemu. Jednoga dana se popeo na minber da održi hitbu pa je zaplakao. << Dao sam zakletvu ummetu Muhammeda a.s.>>, rekao je . Bili su tu i namjesnici, ministri, učenjaci, pjesnici i vojskovođe. Potom je rekao: <<Ne želim vlast. Odgovorili su da oni ne žele drugoga mimo njega. Nije prošla ni sedmica dana kako je postao halifa muslimana, a on to nije želio, Omer je izgledao kao bolestan i oronuo čovjek. Nije imao više od jednog odijela. Primjetivši promjene na njemu, neki su upitali njegovu ženu: <<Šta je sa Omerom?>> - Tako mi Allaha, on nikako ne spava. Legne u postelju, ali se u njoj toliko prevrće kao da leži na žeravici, odgovorila je. Stalno govori: <<Uh, uh. Preuzeo sam na sebe odgovornost za vođenje ummeta Muhammeda a.s., a na Sudnjem danu će mi se obraćati i od mene potraživati i siromasi i nevoljnici i djeca siročad i žene nezbrinute>>

Potom mu je neko od uleme došao i rekao: <<O vođo pravovjernih! Znamo te još od prije, dok nisi bio preuzeo vlast, bio si u izobilju, raspoložen, veseo i zdrav. Kako i šta te je toliko promjenilo?>> Omer je tada toliko zaplakao da je se počeo tresti od plača. Nakon toga je rekao ovom učenjaku, a bio je to Ibn Zijad: <<A šta misliš kako ću izgledati u kaburu nakon tri dana? Kakav bi izgledao tada, bez odjeće, posut prašinom, odvojen od prijatelja? Allahami, sad znam da je to ono što te muči>>, odgovori Ibn Zijad.

Šta smo pripremili za tu noć? Poslanik a.s., kaže: „Kabur je ili bašča od džennetskih bašči ili provalija od džehennemskih provalija“. Osman r.a., kada bi pratilo dženazu, toliko bi plakao dok ne bi u nesvijest pao, pa bi njega takog skrhanog nosili kući kao što se nosi dženaza. Jednom prilikom rekoše Osmanu: <<Šta je s tobom?>> -- Kaže: <<Čuo sam Poslanika a.s., da kaže: „Kabur je prva od ahiretskih stanica“.

Pa, ako čovjek dobro prođe u kaburu, uspio je i spašen je, a ako bude kažnjen u kaburu, bojat se je da mu je i ahiret propao.

Reče pjesnik u stihu: Kabur je bašča od bašči džennetskih, ili provalija od provalija džehennemskih / Ako on bude lijep, poslije njega / Gospodar je za robe Svoje mnogo ljepše pripremio / Ako kabur bude loš, poslije njega čeka gore još / Pa teško se robu koji od puta Allahova zakreće.

Autor: A'id b. Abdullah El-Karni

(Sa arapskog preveo: hfz. Alija-ef. Rahman)/ Preporod

Kucanje u drvo radi sreće i berićeta

Slobodno se može reći da je ovo jedan od najraširenijih vidova sujevjerja. Prakticiraju ga i muslimani i nemuslimani. Poznato je da američki piloti (U.S. FORCE) kucaju u drvo prilikom polijetanja sa piste. U ovom sujevjerju idu dotle da neki od njih insistiraju na ovom običaju, želići time postići sreću i uspjeh. U krajevima bivše Jugoslavije, svaki put kada neko prokomentariše nešto dobro, ili se desi neki povoljan preokret, kuca se u drvo i obično se kaše: "Da kucnem u drvo, da ne čuje zlo."

Ovo se zasniva na starom vjerovanju po kojem su bogovi živjeli u drveću koje je raslo po šumama. Kada bi neko dolazio da moli nekog od tih bogova za nešto, ritual je zahtjevalo da najprije dodirne koru drveta. Ako bi mu se ta želja kasnije ispunila, on je ponovo dolazio do istog drveta da kucne u njega. Ovo je bila poruka bogu da je molba urodila plodom, a istovremeno i gest zahvalnosti za uslišenu molbu. Postojalo je i vjerovanje da oko drveća obligeću i duhovi koji su ljubomorni na ljudsku sreću i koji su činili sve što su mogli da osujete dobar razvoj događaja. Kucanje u drvo je imalo i tu svrhu da zagluši uši tim duhovima, kako ne bi mogli čuti da je želja ispunjena. U Allahovoj vjeri se radost iskazuje uzvikom tekbira i veličanja Užvišenog Allaha: *Allahu ekber*. Čuđenje se izražava izrazom: *Subhanallah*, što je preporuka Allahovog Poslanika, s.a.v.s.

Kada se komentariše neka dobra situacija ili povoljan preokret u životu, onda se kaže *Mašallah*, naravno bez kucanja u drvo. Uzvišeni Allah je rekao: "A zašto nisi, kada si u vrt svoj ušao, rekao: *Mašallah!* – moć je samo u Allaha!" (Kehf, 39) Komentarišući ovaj ajet, Ibn Abbas, r.a., je rekao: „Zašto nisi, kada si ušao u svoju bašču (i kada si bio zadriven njenom ljepotom), rekao: „Ovo je od Allaha, a nije od mene, i ovo je Allahovom moći, a ne mojom.“ U drugom komentarju se kaže. „A zašto se nisi, kada si ušao u svoj vrt, i kada si se zadrivio, zahvalio Allahu i rekao: 'Ovo je ono što je meni Allah želio, ja to ne bih mogao, osim uz Allahovu pomoć,'"

Prof. Sanin Musa

Iza zatvorenih vrata

U današnjem svijetu, svi ručaju samostalno. Porodica vam je uništена. Majka vam je spremila ručak, ali prije nego što ste krenuli kući, svratili ste u McDonalds i pojeli pizzu i burger-king. Ništa, majko, nisam gladan... Otac također, krenuo kući s posla, malo je zakasnio pa je i on uzgred ručao negdje. Nakon nekog vremena, porodica tako nestaje. Fatima je u svojoj sobi, gleda svoj televizor; Ahmed je u svojoj sobi, gleda svoj televizor; otac i majka imaju televizor u svojoj sobi, a u gostionici ima još jedan televizor. Ahmed je zaključao svoja vrata, Fatima je zaključala svoja vrata, otac i majka su zaključali svoja vrata. Svi se zakovali pored televizora. Šta Ahmed i Fatima gledaju na televiziji po cijelu noć? Sada imaju i kompjuter. Na internetu su. Majka i otac ne znaju kako se to koristi. Toliko stvari postoji koje, ako ih ne kontrolišemo – one će kontrolisati nas. Izgubit ćemo kompas i izgubit ćemo djecu.

Moramo biti muslimani koji samo žive u nekoj državi. Ne smijemo biti muslimani koje je obuzela australijska, američka, francuska, evropska, ili bilo koja druga kultura. Islam je na prvom mjestu.

Izvor: Od korijena do ploda – Halid Jasin

Četiri želje stanovnika Džehennema

U Kur'anu se spominju četiri želje koje će poželjeti stanovnici Džehennema. One su spomenute u sledećim ajetima:

Prva želja

"Gospodaru naš, izbavi nas iz nje; ako bismo ponovo zlo radili, sami bismo sebi nepravdu učinili."

"Ostanite u njoj prezreni i ništa Mi ne govorite!" - reći će On. Kada su neki robovi Moji govorili: 'Gospodaru naš, mi vjerujemo, zato nam oprosti i smiluj nam se, jer Ti si najmilostiviji!' - vi ste im se toliko rugali da ste zbog toga na Mene zaboravili i uvijek ste ih ismijavali." (El-Mu'minun, 107.-110)

Druga želja

"Oni će dozivati: "O Malik! Neka Gospodar tvoj učini da umremo!" - a On će reći: "Vi ćete tu vječno ostati!" (Ez-Zuhraf, 77)

Treća želja

"I oni koji će u vatri biti govoriti će stražarima džehennemskim: "Zamolite Gospodara svoga da nam bar jedan dan patnju ublaži!"

"A zar vam poslanici vaši nisu jasne dokaze donosili?" - upitat će oni - "Jesu!" - odgovorit će. - "Molite onda vi!" - reći će oni. Ali će molba onih koji nisu vjerovali uzaludna biti." (El-Mu'min, 49-50.)

Četvrta želja

"I stanovnici vatre dozivat će stanovnike Dženneta: "Prolijte na nas vode ili nešto od onoga čime vas je Allag obdario!" - a oni će reći: "Allah je to dvoje nevjernicima zabranio." (El-A'raf, 50.)

Ah, pustih li želja i nadanja!

Allahu dragi, učini da naša najbolja djela budu završna djela na dunjaluku, učini da naš najsretniji dan bude, dan susreta s Tobom, i sačuvaj nas patnje u Džehennemu.

Izvor: Saff.ba- Priredio: Abdusamed Nasuf Bušatli

KRVAVI BIJELJINSKI BAJRAM(APRIL, 1992.)

Na Bajram, aprila 1992. Godine, jedinice Željka Ražnatovica Arkana ušle su u Bijeljinu, nako čega je počeo masakr nad nedužnim nesrpskim stanovništвом. Iako bijeljinske vlasti navode da je u prva četiri dana aprila 1992. ubijeno 45 Bošnjaka, ta brojka je mnogo veća. Bio je to krvavi Bajram.

U Bijeljini se tih dana desila generalna proba rata i agresija na Bosnu i Hercegovinu. Na poziv lokalnog rukovodstva, koje je bilo u rikama SDS-a, u ovaj grad su stigle Arkanove ubice i napravile masakr civila. Drugog aprila bijeljinska mrtvačnica je bila prepuna leševa sa oznakama 77 ili 98', kaže na početku razgovora Emir Musli, dopisnik Dnevnog avaza i svjedok masakra u Bijeljini.



Bijele trake za Bošnjake

Kako kaže, mnogo je primjera u kojima su cijele porodice ubijene što se danas zataškava i minimizira.

"Za zločine u Bijeljini niko nije osuđen, ali to ne znači da ih nije bilo. U Bijeljini i Janji je tokom rata stradalo najmanje 400 osoba", kaže Musli te dodaje da je srušeno 12 džamija.

Nekoliko mjeseci kasnije, u septembru 1992. godine, ubijeni su članovi bijeljinskih porodica Sarajlić, Malagić i Sejmenović. "Čak ni ovaj slučaj nije procesuiran i on je na Tužilaštvu Bosne i Hercegovine. Bošnjaci su ovdje živjeli u getu, nosili bijele trake, kao u Prijedoru, meli ulice...", sjeća se Musli.

Kroz logor Batkovići nedaleko od Bijeljine koji je osnovan 1. aprila 1992. godine prošlo je nekoliko hiljada Bošnjaka. Mnogi nikada nisu izašli iz njega. Jusuf Trbić, poznati publicista, dobro pamti kako ga je četnički vojvoda Mirko Blagojević, danas advokat, uhapsio i odveo u Krizni štab SDS-a. Tu je posljednji put vidio braću Belkić, Ibrahima (17) i Almira (16).

"Usput sam video mrtve ljude na ulicama, ispred kuće Redžepa Šabanovića. Bio sam prestravljen. Tamo u štabu, sve je bilo krvavo. Tada sam video šta rade, dovode ljude, premlaćuju. Koga god sam tamo video, nikad ga niko više nije video", sjeća se Trbić.

On je teško premlaćen i pukim slučajem ostao živ. Dugo se krio od komšija Srba, a potom uspijeva pobjeći u Njemačku. Danas živi u Bijeljini, a o zločinima u ovom gradu objavio je dvije knjige.

"Bijeljina je izabrana za generalnu probu iz jednostavnog razloga što tu nije bilo nikakve mogućnosti otpora, nikakve mogućnosti pobune. Bijeljina je u potpunom okruženju srpskih sela, na samoj granici sa Srbijom", kazao je Trbić.

Fotograf Rona Haviva Arkana je lično pozvao radi snimanja fotografija "oslobađanja Bijeljine", zapravo ubistva ljudi, među njima prizor srpskog vojnika netom prije nogom udara ranjenu bošnjačku ženu na tlu te čovjeka koji moli za život minutama prije nego su ga vojnici bacili sa četvrtog sprata kroz prozor zgrade. Kada je Haviv uspio pobjeći u inostranstvo i objaviti slike, Arkan je izdao nagradu za njegovu glavu. Te fotografije su obišle svijet i postale prvi dokaz užasnog genocida nad Bošnjacima, koji je započeo tih dana.

Jesu li muslimani novi Jevreji pred holokaust?

Sprema li se muslimanima Evrope uloga dežurnog krivca, kakvu su imali Jevreji početkom 20. stoljeća, prije nego što su doživjeli holokaust?

Piše: Mirnes Kovač

Kao što reklama služi trgovini, tako i propaganda služi politici i nimalo ne čudi da se u jeku unutareuropske krize traže krivci posvuda. Uvijek su najizgledniji kandidati za krivce oni najslabiji, a danas su to muslimani Europe. Nažalost, svaka nepopularnost u Europi najlakše se kompenzira pljuvanjem u lice islamu!

Ma koliko se na islam i muslimane gledalo kao na prijetnju, realno govoreći - i islam i muslimani su prije žrtve nego krivci opasne intervencionističke politike euroatlantske alijanse posljednje dvije decenije, a koje su stvorile trenutni haos na Srednjem istoku. Pratimo li očaj sukoba na ovom središnjem prostoru islama (samo u Siriji je broj poginulih dosegnuo skoro pola miliona!) prije čemo zaključiti da se radi o jednom prolongiranom stanju opsade, one iznutra i izvana koja svakodnevno produbljuje patnje i nevolje, sve dublje rastaka društvena tkiva i pokreće milione ljudi da sigurnost i utočište od rata potraže u tuđini.

U skorije vrijeme izbjeglice, a ne imigranti kako ih se često tendenciozno naziva, spas traže u zemljama Zapada. Paradoksalno, utočište traže kod vlada onih zemalja zbog čijih intervencija i neprincipijelnih politika je sadašnja kriza došla do usijanja i prijeti novim svjetskim konfliktom.

Hollandeov 'problem sa islamom'

Nedavno je doprinos ovoj propagandi sataniziranja islama i muslimana (kao da već nisu u fokusu) dao i francuski šef države Francois Hollande.

Naime, on u svojoj knjizi *Predsjednik to ne bi trebao reći*, čiji su dijelovi objavljeni, priznaje da u francuskom društvu postoji "problem s islamom" te da se imigracija mora zauzdati. Prema onom što je Hollande kazao novinarima *Le Monde'a* "s islamom postoji problem jer islam iziskuje sveta mjesta i priznanje", a na drugim mjestima problem okreće na preveliku imigraciju".

Vjerovatno je najveći problem današnje Europe, za koju se tvrdilo da je civilizacija utemeljena na razumu, to što u njoj sve manje ima ljudskosti prožete osjećajima (*homo sentimental*) one koju savremena europska filozofija uzdiže na nivo vrijednosti, a koje u posljednje vrijeme sve izrazitije doživljavaju krah i srozavanje. Vidljivo je to ponajviše u visokorazvijenim društvima Europe, a posebno u Francuskoj kakvu trenutno predvodi Hollande.

Problem je populističkog pokreta, a iz njega proizilazi problem identiteta. Da je taj problem evidentan svi smo se mogli uvjeriti u "neočekivanom" uspjehu Brexita. Šta je sljedeće, odnosno, koje je sljedeće europsko posruće?

Kada su prije desetak godina u pariškim predgrađima izbili protesti u kojima su gorjeli automobili i zgrade, ono što je tendenciozno nazvano "francuskom intifadom" (jer su se vinovnici događaja medijski ciljano upakivali u arapsko-muslimanski kolorit) to su bili protesti protiv ograničenja integracije, posebice, protiv neekonomске integracije. Bili su to klasični nemiri u zapadnom stilu, a nikakav sukob Istoka i Zapada... Demonstranti su tražili za sebe i svoju djecu samo ono što imaju i drugi.

Postoji opći problem u Europi, a posebno u Francuskoj - problem populističkog pokreta, a za njega se veže problem identiteta. Jer, šta je identitet današnje Europe i da li je uopće moguć, to niko ne zna. I

to samo po sebi ne bi trebalo biti problem. Međutim, ukoliko se sa najviših adresa taj problem adresira na ionako ugrožene i getoizirane imigrantske zajednice – onda to može biti itekako opasno za budućnost svijeta, a ne samo Europe. Vidi se to očito u najavi Nicolasa Sarkozyja koji, ukoliko dobije predsjedničku nominaciju desnog centra, obećava vrlo rigorozne antiimigrantske politike u Francuskoj.

Šta bi predsjednik trebao reći?

Prije ravno godinu dana, dakle, u oktobru, 2015. godine, slične oštре i neprihvatljive istupe o islamu i muslimanima imao je mađarski premijer Viktor Orban. Nakon velikog vala izbjeglica, koji su potjerani sa svojih ognjišta i zbog (između ostalog) intervencionizma Evrope, Orban je ustvrdio kako "islam nije nikada pripadao Evropi". Kada se problem bez ostrašenosti sagledao, ispalo je da Orban ima problem sa imigrantskom politikom EU-a koju predvodi Njemačka, a koju Mađarska ne može ekonomski pratiti, pa je, umjesto da to izravno kaže, posegнуo za najlakšim sredstvom – strahom od islama i muslimana. Da li je problem riješio? Nije. Sada mu se pridružuje francuski šef države Hollande, a pitanje je ko je sljedeći i kuda ovako zapaljive izjave mogu odvesti?

Da li se muslimanima Evrope spremaju zamjenska uloga koju su krajem 19. i prvim dijelom 20. stoljeća imali Jevreji, a znamo kako se ta mržnja završila? Smijemo li i pomisliti o sljedećem holokaustu čije će žrtve biti muslimani? Nažalost, u to da Europa ima kapacitet da skrene u mračnaštvo necivilizacije do sada smo se uvjerili više nego jedanput!

Stoga je opasno kada se realni politički problemi pokušavaju riješiti prečicama i strahom, populizmom koji je glavni indikator krize identiteta.

Jer, šta je identitet današnjih Europljana? Da li je Evropa kršćanski kontinent? Baštini li kršćanske vrijednosti? Da li je sekularizam puka separacija države i crkve ili je on postao vještačka nacionalna ideologija? Ili lažni mit? Zna li uopće iko šta on znači? Da li uopće postoje "sekularne vrijednosti"?

Možda bi na ova pitanja predsjednik Hollande trebao odgovoriti! Možda bi tako lakše našao krivca za svoju nikad manju popularnost i političku istrošenost.

Izvor: Al Jazeera

Poslanikova braća

Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao je: „Tako mi Onoga u čijoj je ruci moja duša Muhammedova, doći će vrijeme nekome od vas u kojem neće biti u stanju da me vidi, a to bi mu bilo draže od njegove porodice i od cijelog imetka zajedno.“ Buhari, 3589, i Muslim, 2364)

Također, Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem rekao je: „Poželio sam da smo vidjeli svoju braću.“ Ashabi upitaše: „Pa zar mi nismo tvoja braća, Allahov Poslaniče?“, a on odgovori: „Vi ste moji ashabi, a moja su braća oni koji se još nisu pojavili niti došli na ovaj svijet.“ (Muslim, 249)



Kraljica svoga doma

Islam preporučuje, nekada i naređuje, a i sama ljudska priroda zahtijeva da se porodica zasniva. Osnova začetka porodice je brak. Nije rijetkost da se brak zamišlja kao velika poljana prepuna raznolikog cvijeća koje ubiremo do kraja preostalog života. Naravno, kada se sami uvjerimo da to baš i nije tako, pojave se problemi koji se, ovisno o situaciji, rješavaju nekada brže, a nekada se mnogo više zakompliciraju. Običaj je da mnogi govore o samim problemima, dok je prioritetnije da se prije toga govori i razlozima njihove pojave, tj. preventivi, kako to medicina kaže – bolje spriječiti nego liječiti. Nepravedno je da za nastanak problema samo optužujemo jednu ili drugu stranu, muža ili ženu, jer obje strane snose odgovornost, neka više, a neka manje.

S obzirom da su moji tekstovi namijenjeni sestri muslimanki, namjera mi je da se baš njoj direktno po ovome pitanju i obratim.

Kur'an veli: "I od Njegovih ajeta je da vam je žene od vas samih stvorio kako biste se uz njih smirili..." (Er-Rum,21.)

Hajde kratko da se družimo sa ovim ajetom i razmislimo o njegovoј poruci. Iz njega učimo da je žena stvorena od muškarca i da je dio njega, odnosno da je usko vezana za njega i da je muškarac u nemogućnosti da formira zajednicu bez žene. I koliko god neki pokušavali da dokažu da je žena "šejtanske" prirode indirektno to i za sebe tvrde. Drugi dio ajeta izrazito je zanimljiv za ono o čemu govorimo. Ajet jasno govori da muškarac smiraj nalazi kod žene. U suprotnom, ako ga ne bude imao ili mu bude uskraćen, pojavit će se negativni efekti sa njegove strane. Hajde da kažemo da je to jedan vid njegove ovisnosti o "ženskom svijetu". Iz tog razloga islam je pooštio mjere po pitanju odbijanja postelje od strane supruge, a isto tako naredio muškarcima da postelju ne napuštaju sve dok žena ne zadovolji svoje potrebe. čovjekov smiraj uz ženu nije samo seksualne prirode, nego je i jednoj i drugoj strani potreban neko na

koga može nasloniti svoje rame i s njim podijeliti svaki vid radosti ili žalosti. Sestro muslimanko, znaj da si kraljica svog doma ukoliko to budeš zaista željela biti. Ruku na srce, često puta povod problema bude upravo žena zbog nekakvih bezvrijednih stvari poput pitanja gdje si bio i sl. Žena je ta koja kontrolira situaciju u svom dvoru i koliki god on bio ona treba da ga učini dvorom. Muškarac voli da se osjeća poštovanim i cijenjenim i da se pita za ono što se događa oko njega. Iako se tvoja uloga i tvoj trud ne smije nikako zanemariti, moraš shvatiti da je tvoj muž upravo proveo dan sa raznim ljudima i da je možda deset ili više sati vukao "k'o sivonja" da biste vi kod kuće mogli da uživate. Zar je teško tome pridodati malo poštovanja!? Mnoge odmah kažu: A zar i moj rad ne treba cijeniti!? Slažem se! Ali, ti kontroliraš situaciju pa načini prvi korak. Pokušaj ga dočekati laganim osmijehom, slatkim pitanjima, kao: kako si, šta ima, ima li umora i sl. Da priupitaš o njegovim željama, jelo ili kahvica? S tim kratkim uvodom situacija je već u tvojim rukama. Neka to tako teče i pusti ga da se sam "otvori", možda se izjada, pa ako čuje koju utješnu riječ, ti sigurno uspijevaš. Neka tvoj odnos tako traje jedan period pa će nakon toga doći i ono što ti želiš – da se uoči i tvoj trud. Priupitaj ga kako mu se sviđa sređivanje kuće, da li on ima nešto predložiti i sl., pa će i on početi da primjećuje promjene koje praviš. Nekada uz laganu kahvicu moći ćeš i da kažeš kako si mnogo radila, kako si se umorila i tako da će i on početi cijeniti tvoje obaveze i doprinos u podizanju porodice. Pokušaj da mu ispunиш želju, npr. da smiriš situaciju u kući kada želi da se malo odmori i sl. Možda će biti prigovora, a što da to ja radim?! Pa odgovor je jednostavan – sve ćeš vrlo brzo "naplatiti". Većina muškaraca "pada" na takve stvari pa će uslijediti pokloni, izlasci, raznovrsna ugađanja i drugo.Pazar se ne isplati?! Kuća u kojoj se situacija kontrolira na ovakav način je kuća u kojoj se rijetko čuje svađa, pa i ako se ona pojavi, vrlo brzo nestane ukoliko žena zna da malo zašuti, i ponovo će se čuti lijepo riječi. Pa zar seneisplati?!

Ti oblikuješ situaciju u svojoj kući, pa odluči, sestro, da li želiš biti kraljica svojih dvora ili obična sluškinja na koju će se istresati svaki prolaznik!?

Minber.ba

Pripremio: Muhamed Ikanovic

AKO VEĆ POTREBU IMAŠ, OBRATI SE ONOME KOJI JE MOŽE RIJEŠITI!

Ibnebi-d-Dun'ja-spominje:

- Jedan je čovjek noću, šapćući, Allahu se obratio: "Gospodaru, Tvoje se dobro meni spušta, moje se zlo Tebi penje. Koliko je plemenitih meleka Tebi odnijelo mojih ružnih djela. A Ti, iako nemaš potrebu za mnom, obasipaš me blagodatima, a ja, iako od Tebe zavisim, loše ti užvraćam grijesima. Pored svega, Ti me pomažeš, skrivaš moje sramote i opskrbljuješ me." Allah Uzvišeni voli kada Mu priznamo svoje grijeha, nemoć i nedostatke! Ne jadimo se drugima! Jadimo se Onome koji nam može situaciju popraviti, a ne onima koji će se naslađivati našim nedostacima i mahanama! Dova je sjajan mehanizam za rješavanje najtežih problema, a na nju embarga nema!!!

Prof. dr. Šefik Kurdić

Blagodati mjeseca ramazana

Prošla je već godina dana od prošlog ramazana. Sve ono što smo uradili, bilo dobro ili loše, zapisano je i bit će nam predočeno na Sudnjem danu. Onaj ko je uradio dobro, neka zahvali Allahu, koji mu je to omogućio, a onaj ko je uradio loše, neka krivi samog sebe i svoju nemarnost, i neka se pokaje svom Gospodaru, jer On je milostiv i prima pokajanje. Dragi moj brate i cijenjena sestro u vjeri, ne očajavajte i ne predajite se! Neka su vam uvijek na umu Allahove riječi: **“Reci: ‘O robovi Moji koji ste se prema sebi ogriješili, ne gubite nadu u Allahovu milost! Allah će, sigurno, sve grijeha oprostiti; On, doista, mnogo prašta i On je milostiv!”** (Ez-Zumer, 53). Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao je: **“Onaj ko se trudi u postizanju dobra, to će i postići, a onaj ko se čuva zla, bit će zaštićen od njega”** (Darekutni, hadis hasen, Albani). Odazovite se pozivu svoga Gospodara: **“O ti koji želiš dobro, približi se (Allahu i Njegovoj pokornosti, dodatno ulazući napor u činjenju ibadeta), a ti koji želiš зло (nepokornost), udalji se (i ostavi nepokornost i vrati se Allahu, jer je došlo vrijeme za pokajanje i traženje oprosta!)”** (Tirmizi, hadis hasen, Albani). I znajte, dragi moj brate i cijenjena sestro, da **“Allah svake noći od Vatre oslobađa određeni broj Svojih robova”** (Tirmizi, hadis hasen, Albani), pa pridružite se ovoj odabranoj skupini.

Noć Lejletul-kadr

Pred vama su brojne neiskorištene prilike kojima ćete popraviti prethodno učinjeno, a na jednu takvu priliku sugerira Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, u svojim riječima: **“Ko provede Lejletul-kadr, vjerujući i očekujući nagradu, bit će mu oprošteno prethodno učinjeno”** (Buhari i Muslim); **“Onome ko provede Lejletul-kadr u ibadetu, vjerujući u njenu vrijednost i nadajući se onome što je kod Allaha, bit će oprošteni mali grijesi mimo velikih”** (Nevevi, Šerhu Muslim). Pred vama je noć koju je naš Gospodar opisao na ovaj način: **“Noć kadr bolja je od hiljadu mjeseci - meleki i Džibril, s dozvolom Gospodara svoga, spuštaju se u njoj zbog odluke svake, sigurnost je u njoj sve dok zora ne svane”** (El-Kadr, 3-5). Zato se potrudite da u ovoj noći činite dobra djela i da uzmete Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, za svog uzora. Plemeniti ashab Ebu Zerr, Allah bio zadovoljan njime, kazuje šta je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, prakticirao činiti u zadnjih deset neparnih noći ramazana: **“Postili smo ramazan sa Allahovim Poslanikom, sallallahu**

alejhi ve sellem. (Poslije jacijskog farza) on sa nama nije klanjao nikakvog drugog namaza, sve do dvadeset treće noći ramazana. Tada je sa nama klanjao sve dok nije prošla trećina noći. U dvadeset četvrtoj noći, sa nama ništa nije klanjao, da bi u dvadeset petoj noći sa nama klanjao sve do iza pola noći. Rekao sam: ‘Allahov Poslaniče, da hoćeš sa nama i ostatak ove noći provesti u dobrovoljnem namazu!’ Na to on reče: **‘Ko klanja sa imamom sve dok on ne završi, upisat će mu se kao da je klanjao cijelu noć.’** Nakon toga, više nije klanjao sa nama sve do dvadeset sedme noći u mjesecu. U toj noći sabrao je ljude, i svoju porodicu i supruge, i klanjao nam. Klanjao je s nama toliko da smo se pobojali da ćemo propustiti felah.’’ Nakon što je upitan šta je to felah, Ebu Zerr odgovori: **“Objed pred zorou – sehur”,** a zatim dodade: **“Nakon toga, više nam nije predvodio noćni namaz sve do kraja mjeseca.”** (Ebu Davud, hadis sahih, Albani). Aiša, Allah bio zadovoljan njome, opisuje Poslanikove postupke u zadnjim danima ramazana: **“Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, trudio bi se (u činjenju ibadeta) u zadnjih deset noći ramazana više nego bi to činio u drugim (noćima).”** (Muslim); **“Noći bi provodio u ibadetu i budio bi porodicu na noćni namaz, trudeći se iznad uobičajenog”** (Muslim); **“Klanjao bi trećinu ili polovicu noći, ili je klanjao sa ashabima i svojom porodicom koji su se bojali da im ne prođe sehur”** (Ebu Davud, hadis sahih, Albani). U zadnjim ramazanskim noćima svome Gospodaru uputite dovu na koju je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, ukazao Aiši, Allah bio zadovoljan njome, a također i svom ummetu. Naime, Aiša ga je upitala: **“Allahov Poslaniče, kada bih znala da se nalazim u Noći kadr, koju bih dovu upućivala Allahu u toj noći?”** Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, odgovori: **“Reci: ‘Allāhumme innēka afuwwun kerīmun tuhibbul-afve fa’fu annī! – Allahu moj, zaista Ti si Onaj koji mnogo prašta i plemenit si, voliš da praštaš pa i meni oprosti!’”** (Tirmizi, hadis sahih, Albani). S obzirom na to da nije precizirano u kojoj se noći ramazana nalazi Lejletul-kadr,

to vjernike podstiče da se marljivo trude i da ramazanske noći provode u ibadetu i tako postignu nagradu. Pojašnavajući mudrost razilaženja u tačnom određivanju noći Lejletul-kadr, imam Begavi, rahimehullah, rekao je: "Allah je ostavio nejasnom ovu noć ovome ummetu, kako bismo se potrudili u ibadetu u noćima ramazana, želeći je doživjeti, kao što je skrio čas u petku u kojem se uslišava dova, kao što je skrio 'srednji namaz' između pet namaza, Svoje najuzvišenije ime, Svoje zadovoljstvo pojedinim ibadetima, kako bismo ih sve nastojali obavljati, Svoju ljutnju na određene grijehе kako bismo se svih klonili, kao što je skrio čas nastupanja Sudnjeg dana kako bismo se trudili u ibadetima plašeći se njegovog nastupanja." (Begavi, *Tefsir*)

Itikaf

Pokušajte se osamiti sami sa sobom i svojim Uzvišenim Gospodarom. Osamite se u itikafu i iskreno Mu se pokajte, zatražite oprost za svoje grijehе: "Zaista je vaš Gospodar stidan i plemenit. Stidi se da vrati prazne ruke Svome robu kada ih u dovi podigne prema Njemu" (Edu Davud, hadis hasen, Albani). Itikaf je bio Poslanikova, sallallahu alejhi ve sellem, praksa, koju je upražnjavao u svakom ramazanu sve dok nije preselio svome Gospodaru. Osamljivao se sa samim sobom, radi Allaha, čineći različite oblike ibadeta. Aiša, Allah bio zadovoljan njome, o tome kazuje: "Poslanik je zadnjih deset dana ramazana boravio u džamiji u itikafu sve dok mu Allah nije dušu uzeo, a potom su boravak u itikafu prakticirale njegove supruge" (Buhari i Muslim); "...u godini u kojoj je umro, Poslanik je u itikafu proveo dvadeset zadnjih dana ramazana" (Buhari).

Sadekatul-fitir

U ramazanu postač ima priliku očistiti svoj post od pogreške i bezvrijednog govora davanjem sadakatul-fitra. Davanje sadekatul-fitra predstavlja čišćenje za tijelo, hranu za miskina i saosjećanje sa siromahom. Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, propisao je da se sadekatul-fitr daje i za odrasle i za djecu, i za muške i ženske osobe, za roba i slobodnog (Buhari). Musliman udjeljuje sadekatul-fitr za sebe i za one koje je dužan izdržavati, kao što su žena, djeca i rodbina, koja ima pravo na njegovo izdržavanje. Također, ukoliko je žena trudna, mustehab je dati sadekatul-fitr za to još nerođeno dijete.

Bajram

Nemojte lišiti sami sebe radosti velikog islamskog praznika, Ramazanskog bajrama... Nemojte dozvoliti sebi da se ne radujete, kada se svi muslimani raduju na Bajram, zato što su proveli ramazan u pokornosti svome Gospodaru i što su se klonili grijeha, i što su dobra djela "pohranili" za Dan kada će sresti svoga Gospodara: "Postaću pripadaju dvije radosti: radost kada se iftari i radost kada sretne svoga Gospodara" (Buhari). Zašto da dan radosti svih muslimana postača učinite danom svoje žalosti zbog dobrih djela koja ste propustili učiniti i zlatnih prilika za pokajanje i traženje oprosta. Muslimani se raduju i smiju, a vi tugujete i plačete za svojim grijesima i kajete se u vrijeme kada ne koristi i kada je kasno. Uzdignite se! Krenite snažnim i čvrstim koracima prema svome Gospodaru i Njegovom Džennetu, čija je širina kao širina nebesa i Zemlje: "Nastojte da zaslužite oprost Gospodara svoga i Džennet prostran kao nebesa i Zemlja, pripremljen za one koji se Allaha boje" (Alu Imran, 133); "Nadmećite se da u Gospodara svoga zaslužite oprost i Džennet, prostran koliko su nebo i Zemlja prostrani, i pripremljen za one koji u Allaha i poslanike Njegove vjeruju. To je Allahova blagodat koju će dati onome kome On hoće; a u Allaha je blagodat velika" (El-Hadid, 21); "Nema boga, osim Tebe, hvaljen neka si! A ja sam se zaista ogriješio prema sebi!" (El-Enbija, 87).

Izvor: El-Asr - Osman Smajlović.



Biću hafiz(a)!

Neizmjerna hvala i zahvala pripadaju našem milostivom Gospodaru, Allahu, dželle šanuhu, koji nas je nad narodima uzdigao i Knjigu nam dao.

Kao odgovor na molbu o savjetima za one koji žele biti hafizi, pogotovo naše sestre pišem ovaj tekst, svoj skromni doprinos širenju Allahove Riječi, nadajući se da će nekome biti od koristi na ovome a meni na onome svijetu. Kad je u pitanju hifz, prije svega, treba razbiti mnogo predrasuda koje kolaju našom okolinom. Istina je da su hafizi ljudi koje je Allah odabrao da Knjigu nose i čuvaju, ali je isto tako istina da to nije nemoguće, svi razumom obdareni koji su se spremni radi Allaha žrtvovati imaju šansu da se tim putem upute i, uz Allahovu pomoć, uspiju. Nije potrebno da opravdanje tražimo u kaderu, jer mi ne znamo šta je zapisano, ali je naša obaveza da se potrudimo shodno našim mogućnostima. Hafizi, bar je to moj slučaj, ne moraju biti ekstremno inteligentni, niti moraju dolaziti iz porodice određenog (vjerskog) profila, niti moraju biti bogati niti završiti vjerske škole. Oni koji žele biti hafizi moraju samo imati iskren nijjet i uložiti mnogo mnogo truda. Nije uslov niti da budu samo muškarci, daleko

od toga. Prva Objava je bila 'Čitaj!' i podjednako važi za sve. Zbog toga je savjet mladićima i djevojkama da Kur'an uče napamet dok nemaju više životnih obaveza kao što su brak, djeca i posao. Naravno, to ne znači da i oni koji su već u takvoj situaciji ne mogu biti hafizi, i takvih svjetlih primjera imamo, hvala Allahu veoma mnogo.

Sve što ovdje pišem se odnosi kako na jedne tako i na druge, iako uglavnom imamo više muškaraca koji su hafizi neko pripadnica ženskog roda. To je procenat koji treba ispraviti u korist sestara. I one trebaju biti svjetiljke ovog Ummeta, uzori drugima i vodići Allahu, i nisu ni u kakvom lošijem položaju od muškaraca. Svako može da se potrudi da bude hafiz! Shodno svojim mogućnostima. Onaj ko iskoristi uslove koje mu je Allah dao, pa On će mu otvoriti još više puteva. Prije svega je bitno imati taj visoki cilj, časni, cilj koji Allah voli. Zatim čistiti nijjet. Odrediti način na koji ćemo do njega doći i stvari koje moramo od sebe odstraniti a koje nas do njega zaustavljuju. Zatim naći dobra učitelja i krenuti. Trud, trud i samo trud. To je, nakon nijjeta i dove Allahu, ključ svega. Urediti svoje vrijeme tako da nam, nakon svih neophodnih obaveza, Kur'an bude na prvom mjestu. Neće biti lahko, bar spočetka. Ali svaki početak je težak ispit nakon kojeg iskrenima Allah olakša više nego su mogli ikada misliti. Ne gubiti nadu nakon padova već ustati i nastaviti dalje jer nagrada je veoma velika. Onaj ko to bude jasno vidio pred očima, on će, uz Allahovu pomoć, i uspjeti. Jednostavno sebi recite: 'Želim i mogu biti hafiz ili hafiza!' Molim Allaha da svim iskrenima koji se trude olakša put do visina koje Kur'an sa sobom nosi.

Kura hafiz Admir Husić

FIRDEUS - INFO

Pripremio: Kemal Džomba



"Reci: "Allahov je i istok i zapad; On ukazuje na pravi put onome kome On hoće." (Al Beqare 142)

Zaista je Allahov nur obasuo Firdeus. Čast nam je bila prisustvovati izgovaranju šehadeta od strane sugrađana Njemca, Marcel koji je u džematu Firdeus Offenbach izgovorio uz prisustvo džematlija nakon džume namaza šehadet i time posta dio Ummeta Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem. Želimo se svim srcem zahvaliti Edin ef. Ljaiću koji je održao i predvodio džumu namaz i takodje sudjelovao prilikom izgovaranja šehadeta. Molimo Allaha da učvrsti nešeg novog brata u islamu. Amin ya Rabbi!



Ovaj dan će našim polaznicima mektebske pouke ostati dugo u sjećanju. Nakon mektebske nastave slijedio je mektebski izlet u gradsko kino Cinemaxx u Offenbachu sa svim našim mektebljama. Jačanje zajednice je nama svima glavni cilj, a najbolje je početi od malih nogu. Vaš džemat FIRDEUS

DŽEMAT SA SRCEM



Uspješno je realizovana akcija prikupljanja humanitarne pomoći za Sirijske izbjeglice smještene u Sandžaku od naših džematlija, a i od ostalih džemata koji su uključeni u ovu akciju. Akciju je pokrenuo džemat Gazi-Isa Beg iz Fechenheim. Želimo se zahvaliti organizatoru kao i svima onima koji su se odazvali na akciju i pokazali i ovaj put humanost i zajednicu Bošnjaka.



Islamska zajednica Bošnjaka Džemat Firdeus Offenbach je i ovaj put pokazao odgovornost, spremnost i mogućnost sprovesti ovako jedno druženje koje je u velikom značaju muslimanima Bošnjacima u regiji Rhein-Main, pokrajini Hessen. Poseban gost seminara Islama je bio nama svima drag insan, počasni član našeg džemata, uvaženi prof. Sanin Musa i Edin Ljajić. Uz vrhunska predavanja i jako prijatan i porodični ambijent, prisutni su u džematskim prostorijama napajali svoje duše prateći program. Teme predavanja su bile: Kako doživljavaš svoj namaz i Entuzijazam i slabosti imana, kao i Medicinski fakultet za liječenje duša. Edin ef. Ljajić je svoje predavanje održao na čitko njemačkom jeziku.

Nuhova, a.s., lađa

Jednom davno, živio je jedan veoma dobar čovjek. Njegovo ime bilo je Nuh, a.s. On je svim srcem volio Allaha, dž.š., a i Dragi Allah je volio njega. Poslanik Nuh je živio u mjestu koje je imalo mnogo stanovnika. Većina njih nije voljela Allaha, dž.š., niti Mu se obraćala. Nuh, a.s., bio je veoma strpljiv i svaki dan išao od kuće do kuće i govorio ljudima o Allahu. Poslanik Nuh, a.s., više od svega je želio da ljudi vole Allaha, dž.š., i da Mu se klanjaju. Ljudi su ga ismijavali. To je veoma žalostilo Nuha a.s. Na kraju je uputio dovu svom Gopodaru: "Dragi Bože, spasi one koji vjeruju u Tebe, a kazni ljude koji su skrenuli s Pravog puta!" Allah dž.š., namjerio je kazniti pokvarenim narodom potopom, a odlučio spasiti Nuhu, a.s., i njegove sljedbenike. Naredio je poslaniku Nuhu, a.s., da izgradi veliku lađu. Uskoro je brod bio spreman. Idući dan je počela padati kiša. Činilo se kako nikad neće stati. Sve više je potapala to mjesto. Nuh, a.s., zajedno sa drugim dobrim ljudima, popeo se na lađu. Nakon njih, na brod su se ukrcale životinje. Na lađu su ušli parovi ptica, ovaca, konja, slonova i mnogo drugih životinja. Ptice su zauzele mjesto na palubi broda: kokoši, patke, vrapci i orlovi. Uskoro su se svi sigurno smjestili na lađi. Neki nisu željeli krenuti sa Nuhom, a.s., i nisu se ukrcali, govoreći: Mi se ne bojimo kiše! Oni se nisu bojali ni Allaha, dž.š., i zbog toga su svi potopljeni u velikoj poplavi. Voda je sve preplavila, kopno se uopće nije naziralo, poplava je prekrila čak i vrhove najviših planina. A valovi su nosili lađu i putnike na njoj tako da se njihala na vodi i svi su se uplašili. Ali, Allah, dž.š., brinuo se o njima. Iznenada je kiša stala. Oblaci su se razišli i Sunce je zasjalo. Voda se počela povlačiti. Nuhova, a.s., lađa je pristala na nepotopljeni vrh planine i ostala tamo. Kada je poslanik Nuh, a.s., ugledao kopno, rekao je ljudima da mogu sići sa lađe. Narod je napustio lađu, a životinje za njima. Svi su bili zahvalni Allahu, dž.š., sto ih je spasio. Neka je hvaljen Allah, dž.š., koji vodi računa o svojim robovima! Na ovaj način, Dragi Allah je učinio potop i lađu znamenjem i opomenom idućim generacijama.

Izvor: Najljepše priče iz Kur'ana

Priredila: Lenny-Alina Mujakić



Crtež: Lenny – Alina Mujakić

*** OVDJE MOŽE DA BUDE I VAŠA REKLAMA ***

Pomožimo osiguranju postojećih i otvaranju novih radnih mesta. Podignimo našu svijest prilikom kupovanja proizvoda da to bude u što većem broju domaći proizvodi.

Kupuj domaće, kupuj srcem!

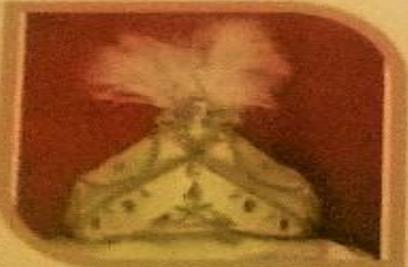
Kvalitetno i proizvedeno u Bosni i Hercegovini



Dr. med. El-Attar, Adly

Facharzt für Chirurgie

Sünnet Mobil



0176 56 333 132

01733 222 662

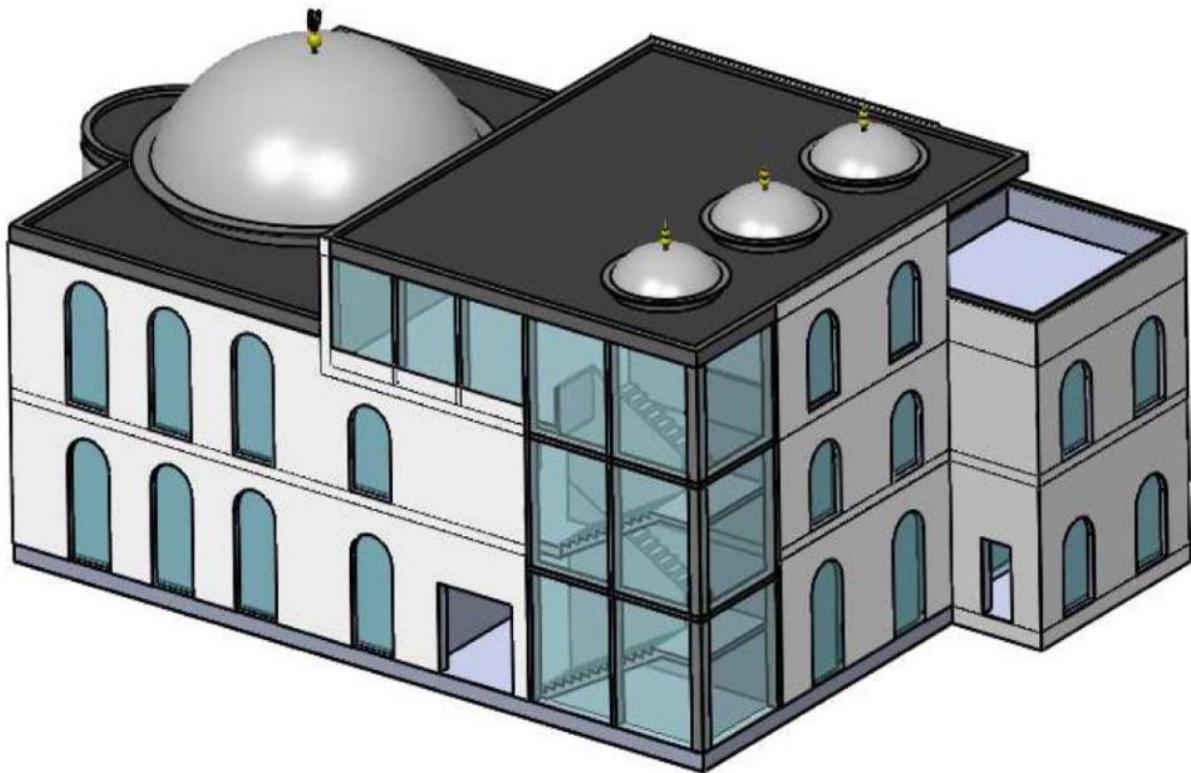
dr.elattar@yahoo.de



I&Y
Gebäudereinigung
GmbH

*SAUBERKEIT wird bei uns
Groß geschrieben!*





Sagradimo džamiju



Bošnjačko Islamska Kulturna Zajednica – Hanau

Bruchköbeler Landstrasse 41a

Bankverbindung: Sparkasse Hanau

Bosnisch islamische Kulturgemeinschaft e.V.

BLZ: 50650023

Kontonr. : 117093

IBAN: DE94506500230000117093

BIC: HELADEF1HAN

